

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou v právní věci

žalobce: X, nar. X
státní příslušnost X
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2024, č. j. OAM-805/ZA-ZA11-ZA01-2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2024, č. j. OAM-805/ZA-ZA11-ZA01-2024 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“) zastaveno řízení o udělení mezinárodní

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

ochrany, neboť jeho žádost byla shledána jako nepřijatelná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu.

II.

Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce v podané žalobě namítl, že rozhodnutí je v rozporu se zákonem, nesrozumitelné, nepřezkoumatelné a nemá dostatečnou oporu ve spisovém materiálu. Navrhl, aby bylo rozhodnutí zrušeno a vráceno žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhnul její zamítnutí jako nedůvodné.

IV.

Obsah správního spisu

4. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
5. První žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 30. 1. 2023. Jako důvod podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce tehdy uvedl svou sexuální orientaci a z ní pramenící útoky na jeho osobu v zemi původu. Uvedl, že byl ve svých asi šestnácti letech měsíc nebo dva členem X, ale politicky se nijak neangažoval, neměl ani členský průkaz. Rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 5. 2023, č. j. OAM-25/LE-BA01-K01-2023, (dále jen „první rozhodnutí“) nebyla žalobci mezinárodní ochrana v žádné formě udělena.
6. Druhou (opakovanou) žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 24. 6. 2024. K důvodům této žádosti žalobce sdělil, že žádá ze stejných důvodů jako v minulé žádosti. Dále uvedl, že dalším důvodem je jeho členství v proruské politické straně, kvůli němuž by mohl mít problémy. Též udal, že je vojákem v záloze a může být „každou chvíli“ povolán, a že ví od sestry, že mu z vojenské správy přišly dva dopisy. Žalobci byla dne 18. 7. 2024 dána možnost se vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“). Žalobce se nicméně k tomuto úkonu nedostavil, i když mu byla výzva doručena.
7. Dne 19. 7. 2024 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí, kterým řízení dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil z důvodu nepřijatelnosti žádosti dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že aktuální žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany na území ČR je již jeho druhá v pořadí. Ve výčtu materiálů, z nichž při rozhodování vycházel, žalovaný uvedl výpověď žalobce učiněnou v předchozím řízení, první rozhodnutí a dále informace, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Moldavsku, konkrétně Informaci OAMP – Moldavsko – Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu, ze dne 3. 10. 2023, a Informaci OAMP – Moldavsko – Situace moldavských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí, Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce, ze dne 16. 11. 2023, přičemž veškeré uvedené materiály jsou součástí správního spisu. K seznámení se s podklady pro rozhodnutí dne 18. 7. 2024 se žalobce nedostavil, i když mu bylo řádně doručeno

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

předvolání. Následně žalovaný posoudil důvody současné žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a provedl srovnání s jeho tvrzeními, která učinil v rámci předchozího správního řízení. Detailně shrnul důvody tvrzené v první žádosti žalobce a připomněl i průběh tohoto řízení. Po posouzení důvodů žalobce pro podání opakované žádosti konstatoval, že žalobce uvádí naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty vrátit se do Moldavska, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tedy svou sexuální orientaci. Zmínil, že uvedenými důvody se již detailně zabýval v rámci předchozího správního řízení o první žádosti žalobce a neshledal zde důvody pro udělení jakéhokoliv typu mezinárodní ochrany. Dále se zabýval tvrzenými novými skutečnostmi, a sice členstvím v X a hrozbou povolání k aktivnímu výkonu služby, nicméně nenalezl důvody pro opakované meritorní posuzování žádosti. Stran členství v X žalovaný poukázal na to, že tato skutečnost byla žalobci objektivně známa již v průběhu řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany a za účelem jejího posouzení měl žalobce možnost a povinnost ji uvést již tehdy. K hrozbě povolání k aktivnímu výkonu služby pak žalovaný uvedl, že na území země původu nehrozí riziko vnitřního či vnějšího konfliktu, a obava z povolání do armády je tedy neopodstatněná. Poukázal dále na to, že Česká republika považuje v současné době Moldavsko za tzv. bezpečnou zemi původu. Závěrem žalovaný uvedl, že nezjistil, že by byli občané vracející se po dlouhodobém pobytu domů diskriminováni.

V.

Právní posouzení věci soudem

8. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán [ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)], přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu žádost o udělení mezinárodní ochrany není přípustná, podá-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1.
10. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu podá-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které za a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a za b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
11. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná.
12. Žalobce v žalobě doslovně namítal, že napadené rozhodnutí „bylo vydáno v rozporu se zákonem, je nesrozumitelné, nepřezkoumatelné a nemá dostatečné opory ve spisovém materiálu.“

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

13. Úvodem soud předesílá, že žalobní námitky vykazují velkou míru obecnosti. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že kvalita žalobních námitek předurčuje kvalitu jejich vypořádání soudem (srov. např.: rozsudek ze dne 26. 5. 2016, č. j. 2 Azs 113/2016-26 nebo rozsudek ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54). Kde nejsou žalobní námitky blíže specifikovány, tam se k nim zdejší soud může rovněž vyjádřit pouze v obecné rovině.
14. V této souvislosti Městský soud v Praze odkazuje na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58, ve kterém kasační soud konstatoval, že *„Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.“* Tyto závěry jsou v judikatuře Nejvyššího správního soudu opakovaně zmiňovány, např. v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 – 78, či v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 10 Azs 65/2017 – 72.
15. Žalobce v žalobě nevylicil, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž neozřejmil svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost.
16. Soud po podrobném přezkoumání skutkových zjištění žalovaného zjistil, že žalovaný vycházel při svém rozhodování ze všech informací sdělených žalobcem i ze všech dostupných podkladů, jež jsou součástí správního spisu. Žalovaný podrobně a přehledně shrnul veškerá tvrzení žalobce uvedená v průběhu správního řízení, shrnul všechny rozhodné skutečnosti. Při svém hodnocení zcela dostatečným způsobem popsal, které skutečnosti vzal za prokázané a z jakého důvodu, přičemž nebylo soudem zjištěno, že by žalovaný některé skutečnosti opomněl zhodnotit či je nehodnotil ve svém souhrnu. Soud uvádí, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného stavu věci, který má oporu ve spise, přičemž žalovaný svůj závěr o naplnění podmínek pro postup dle § 25 písm. i) zákona o azylu ve spojení s § 10a písm. e) a § 11a odst. 1 zákona o azylu, tedy pro zastavení řízení o opakované žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, dostatečným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem v rozhodnutí odůvodnil. V postupu žalovaného nenalezl soud žádný deficit. Obecné námitky nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti nejsou důvodné.
17. Pro úplnost soud dodává, že institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je totiž postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

mohly ovlivnit postavení žadatele, a které nemohl bez vlastní viny uplatnit během předchozího řízení. Zpravidla se přitom bude jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo v důsledku plynutí času. Jako takové lze připomenout např. změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele. (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2020, č. j. 6 Azs 60/2020 – 23)

18. Zcela vyloučeno pak je, aby institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany sloužil k opětovnému vedení řízení ve věci mezinárodní ochrany pouze z důvodu, že žadatel o mezinárodní ochranu nebyl spokojen s výsledkem řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany a snaží se tímto postupem dosáhnout ze svého pohledu pozitivnějšího výsledku.

VI.

Závěr a náklady řízení

19. Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
20. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. února 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.